

PHILIPPA
GREGORY

Regulile
Prințesei
AVENTURA CU MAMUTUL

Cu ilustrații de Chris Chatterton

Traducere din limba engleză
de Alexandru Botea

POLIROM
2025

CAPITOLUL NOUĂ

*În care se întâmplă
multe lucruri, dar
Courier își dă seama,
încă o dată, „ce este
important“*

In peștera aflată sub trapa secretă din stâncă, Contesa de Șanțata îl dezlegă pe Courier de stâlp. Pălăria îi fusese ruptă în două, iar buclele sale aurii erau ude. Din cauza șocului, se făcuse alb ca varul.

— Te-ai descurcat de minune, spuse contesa. Cei mai mulți leșină.

— Mulțumesc, zise Courier.

Uitase să spună „terminat“ la finalul propoziției. Spaima îl vindecase de acel cuvânt – așa cum te vindeci de sughiț.

— Îți dau un bilet gratuit ca să mai vii la spectacol, zise contesa. Poți să aduci un prieten.

— Mulțumesc, murmură Courier.

— Poți să intri pe gratis de fiecare dată când te îmbraci ca o prințesă, îi propuse contesa. Poți să fii mâncat din nou.

Courier clătină din cap. Era destul de sigur că nu voia să mai riște vreodată să fie mâncat.

— Ce mi-aș dori eu cu adevărat ar fi să rămân peste noapte, după ce spectacolul se termină, îi zise prințul. Dacă se poate.

— De ce?

— Te admir foarte mult, minți Courier cu nerușinare. Mi-ar plăcea să vin cu tine și să te-ajut să închizi. Să culci animalele. Mi-ar plăcea să petrecem seara împreună. Ai vrea să facem o petrecere în pijamale?

— Ce ciudat, zise contesa suspicioasă.

Nu făcuse niciodată o petrecere în pijamale pentru că toată lumea o ura.

— N-ar trebui să-i ceri voie mamei tale?

— Am voie, zise Courier, fiindcă ăsta e Tărâmul Basmelor. Pot să rămân cu tine?

— Deci vrei o petrecere în pijamale? se asigură contesa. Cu mine?

— Așa e, răspunse prințul cu mult curaj, cu toate că, văzând-o pe contesă cum îl pironeste cu ochii ei mici și plini de răutate, nu era întru totul convins că își dorește să facă asta.

— Știi că dormitorul meu e mic și întunecos și urât mirositor, nu-i așa? îl întrebă ea.

— Încântător, spuse Courier. Nimic extravagant. La fel ca al meu.

— Și știi că dormitorul meu nu e altceva decât un cort vechi și murdar?

— Nicio problemă.

— Și că pisicile care trag la trăsură dorm în pat cu mine?

— Ador pisicile, minți el.

— Bine, spuse contesa fără prea mare tragere de inimă. N-ai venit însoțit? De un elf verzuliu caraghios, o sperietoare de ciori umblătoare și un câine uriaș cu pălărie?

— Ba da, recunosc Courier, încântat că deghizarea lor funcționase atât de bine. Mă duc să le spun să se întoarcă acasă fără mine. Apoi o să vin în cortul tău.

Clopoțelul care anunța încheierea spectacolului începu să sune.

— Hai, du-te! zise Contesa de Șanțata. Asigură-te că pleacă toată lumea. Nu vreau să se amestece nimeni în spectacolul meu. Fără alți deșanțați. Și fără oameni drăguți. Poți să rămâi doar în seara asta. Bagă bine la cap. Și nu cumva să fii drăguț la micul-dejun.

— Imediat, spuse Courier și fugi să-i găsească pe ceilalți.

Prietenii lui îl așteptau la ieșire.

— M-am infiltrat cu succes! strigă cu entuziasm prințul. Dați-le impresia că ați plecat și ascundeți-vă în spatele cuștilor, în pădurea aia de colo. Mă întorc după voi când iau cheile. Apoi o să-l scoatem pe Șarpele Mării din acvariu și o să-l ducem la râu.

— Eu am făcut rost de praf de somn vrăjtit pentru Contesa de Șanțata, îl anunță Florizella.

— Ce rapidă ai fost!

— Am chemat un vrăjitor, mărturisi ea. Ne-a aruncat praful dintr-un balon cu aer cald. Bennett l-a prins. Uite-l.

Bennett îi întinse Florizellei săculețul cu praf strălucitor, iar ea i-l dădu lui Courier.

— Dar ai grijă, îi zise prințesa. Săculețul a plesnit puțin când l-a aruncat.

Sigur că, în clipa în care i-l pasă lui Courier, săculețul se rupse și un nor de praf de somn vrăjit se ridică în aer. Toți îl traseră pe nas, mai puțin Mamutul, care își ținea trompa încolăcită și abia dacă-i simți mirosul.

— Funcționează? întrebă Bennett. Pentru că îl simt, dar nu mi-e somn deloc.

— E nevoie de mai mult de-atât ca să-și facă efectul, spuse Florizella. Courier, suflă-i în față tot praful din sac sau presară-i-l pe pernă.

— Noi te așteptăm aici, promise Bennett. Vino și cheamă-ne de îndată ce adoarme. Baftă.

— N-al fi mai bine să aștept la castel decât aici, cu voi? le-a propus Mamutul.

— Știi și tu ce-a zis Vulturul Bunelor Maniere, îi spuse Bennett. Trebuie să-ți găsești curajul. Asta e șansa ta. Stai cu noi și ajută-ne să ne salvăm prietenul.